

da sagt? — Men disse Ord blive udtalte iaften af det Organ, der staaer endeel af Ministrene meget nær, de blive sagte af det Blad, der den 19de April udtalte, at, hvis Kongen kunde indlade sig paa Preussens Betingelser, vilde han have sin Krone og sit Hoved forbrudt. — Hertil behøves ingen videre Bemærkninger. Forstandige Mænd ville gjemme denne Sammenstilling i Grindringen.

D. 20. Octbr.

Det har kun i ringe Grad vaakt Pressens Opmærksomhed og Dmtale, at Thorvaldsens Museum er blevet aabnet, og maaskee er der heller ikke Meget at sige derom, eftersom en Kritik over Anstaltens Indretning og Udstyrelse nu vil være temmelig frugtesløs. Det faaer imidlertid være tilladt at udtale en Mening om Et og Andet. Saaledes gjøre Malerierne paa den Muur, der vender mod Canalen, strax et underligt Indtryk; de forestille Thorvaldsens Hjemkomst og danne adskillte Grupper, som hver for sig ere et Genrebillede. Der er en underlig, prosaisk Hverdagsstil i disse Tegninger, den store grandiose Bygning taler Dramacts heroiske Sprog, Malerierne løbe ved Siden af og snakke Kjøbenhavnssk. Paa den anden Side imod Slottet, findes derimod et Billede, forestillende Løven fra Luzern, der bliver hjørt hjem til Museet; det er en naiv Fortælling om Bygningens Tilblivelse, overantvordet til kommende Slægter, og hvad det Kunstneriske angaaer, da gjør det æble Dyr i det hvide Marmor en herlig Effect ved Siden af de travle, arbejdende Mennesker. Men har det ikke været Tilfældet med flere, at de ved Indtrydelsen have følt sig ligesom tynge af de mørke Farver, der ere anvendte? Kun-

sten er glad og elsker det Lyse, men her maa den antike Skjønhed staae som i Munkeceller. I Vaticanet er der overalt anvendt simple lyse Farver undtagen i det ægyptiske Museum, hvor de mørke Broncestatuer af Osiris og Isis staae som mellem mørkerøde Klippevægge, under gyldne Stjerner paa den evigblaa Himmel. — Et Sted er der i Museet, hvor man befinder sig som i en Kirke; det er Salen med Kristus og Apostlene og Englen med Døbefonden, og udenfor i den heilige aabne Gaard er Thorvaldsens Grav, bedækket med Blomster. Der holdes i Sandhed Gudsstjeneste. Helt nedenunder ligger Thorvaldsens Legeme: nogen kom han af sin Moders Liv, og nogen gif han herfra; men Sjælen har reist disse Mure, denne hele Bygning og fyldt den med Skatte. Hele Mythen om Skabelsen bliver her mathematisk beviist, og kommer Noget til dette Sted, tynget og træt af Tidens Kamp, tvivlende om Menneket og dets guddommelige Sjæl, saa gaar han tvæget og styrket derfra.

(All. Goldschmidt)

D. 22. Decbr.

I dag afflutes en Periode af Danmarks Liv, imorgen samles Rigsdagen. Cultusministeren har foranstaltet, at der idag holdes Bøn i Kirkerne over hele Landet, og at alle Menighedene anraabe Gud om at give Forsamlingen sin Bistand. Det er efter samme Anskuelse, som Lamartine udtalte: „Vi kunne ikke indrette sunderne eller usforkrænkelige Former, vi gjøre, hvad vi kunne, og Noget maa man overlade Forsynet.“ Det kommer blot an paa, hvor meget man vil overlade Forsynet; thi man synes ikke at have Lyst til at give Himlen Eneraadighed over Sagerne. Da Ministrene bleve indsatte den 23de Mars, gif de ikke i Kirke

Vind og Lyd.
1848